

GUSTAV R. OPOČENSKÝ:
Rákosí.

Ticho kolem. Na všem leží
něžný poklid večera.
V dálece viska s nízkou věží,
bílá cesta kolem běží
do šera.

Za vsí luka, žitná pole
ponořena do rosy.
A pod vrchem zcela dole
rybník dřímá v úzkém kole
rákosí.

Slyšís, jak tu divně zpívá
smutný chřastal z večera?
Noe je kolem mlčelivá...
Tajemně se měste dívá
do šera.

Nízko nakloň nad hladinu
hlavu plnou únavy —
Mrtví v rákosiny klínu
starou píseň zašlých stínů
vypráví.

Však ta píseň — slyš se zradý! —
bude tvému srdci lhat,
jak bys mohl všechno tady
navždy, navždy, bez náhrady
pochovat...

DOJMY Z NEW YORKU.
Z cesty kolem světa.

Dne 30. září m. r. za krásného
východu slunce vjeli jsme do pří-
stavu New-Yorského. Z daleka ví-
tá nás obrovská socha Svobody,
symbol Ameriky.

Plujeme kolem břehů posetých
krásnými villami a zahradami. Vše
nás tak mile zdraví při vstupu do
země nové.

Ještě před přístavem přistála k
nám loď zdravotní. Vystěhoval-
cům III. třídy bylo se podrobiti
prohlídce, vše se desinfikovalo, a
my jeli dále.

Za chvíli zastavuje u nás loď
jiná, je to loď francouzská, vrací-
se z New Yorku do Havru, která
přijala od nás poštovní zásilky a
odvezla je do Evropy.

Konečně připlula ještě třetí loď
velkých rozměrů, do níž sestoupi-
li vystěhovalci, aby dání byli do
karantény. Ubozí ti lidé, většinou
Italové, sestupují smutně a
tíse, a za chvíli loď s nimi odjíždí.
Velkou bídou donuceni a sliby a-
gentů, za ocean zláskání, jdou n-
yní neznámému osudu a nejisté bu-
douce vstříci. Po celou plavbu
bylo vždy večer alyšeti jejich
zpěv. V krásných smutných ná-
pěvech vyzpívali svou touhu po
slunném domově...

Za veselého pochodu, který náš
malý orchestr na rozloučenou za-
hrál, vystupovali jsme z lodí.

Ta přistála u ohromné budovy,
vlastně velké síně, z které se zdo-
la dva mosty na naši loď připev-
nily, jeden pro osoby, druhý pro
zavazadla. Po mostě tom jsme se-
stoupili a konečně po osmidenní
plavbě stáli opět na pevné půdě.

Síň, do které jsme vešli, byla o-
hromných rozměrů, a přijíždějící
a vítající hlomozili tolik, že tomu
teprve bylo zvykatí.

Podél stěny této visela veliká
písmena abecedy. Každý se po-
staví pod písmeno, kterým jméno
jeho začíná, a sem brzo dopraví
se pak též jeho zavazadla. Za to
však neshledáte se tak brzo s ni-
mi v hotelu. Odevzdáte je zá-
stupci společnosti, která má na
starosti dopravu těchto zavazadel
do hotelu. Ten slibuje vám, že co
nejrychleji budou vám dodána.
Mine však den, někdy i dva, než
se jich dočkáte.

Ubytovaly jsme se s dámou, kte-
rou jsem provázela, v klidném,
elegančním hotelu Marie Antoi-
nette v ulici Broadway.

Nevím, nemám-li to přičítati u-
navující cestě, na mne však půso-
bil New York svým omamným hlu-
kem hrozně. Tak si asi předsta-

vuji města budoucnosti, plná vřa-
vy a prosaického mamonářství.

Podzemní vlaky, nadzemní, kte-
ré všude nad hlavou fičí, vozy,
tramwaye, kočáry, automobily,
vše v největším trysku se stíhá se
směsící lidí, která mezi nebetyč-
nými domy, nevkusně stavěnými,
za jediným cílem se žene — za
peněží!

Vše bezohledně do sebe vráží, a
bezděčně stržení jste v tento proud
— to není život, to je věčný, vy-
silující hon a chvat.

Vše působí dojmem, jako by na
nás Evropany přichystáno bylo
tak, abychom žasli nad tím, co zde
shledáme a pokorně přiznali, že
mladá, nová tato zem naší starou
Evropu ve všem daleko již před-
stihla.

Zde ten lid jako by neměl nej-
menšího zájmu ani porozumění
pro věci, z nichž nekyně zisk, pro
to, co život vlastně teprve činí
krásným. Neuvídlíte nikde pří-
jemné, útulné domácnosti — nikde
žádné zahrádky — nikde nic, co
mysl zkonejší a sladí. "Time is
money" (čas jsou peníze), to zra-
dí se zde ve všem, a nikde není hře-
jivého klidu. Byty jsou studené a
neútulné jako hotely. Vejdete-li,
zdá se vám, jako by dlouho již ni-
kdo tam byl nebydlil.

I v bytech přepychově zaříze-
ných, do kterých je převezeno to-
lik uměleckých krásných věcí z
naší staré Evropy, i tam nezbaví-
te se pocitu, že jste někde v mu-
zeu. O útulné milé domácnosti v
našem smyslu není zde potuchy.

Zde jsem pochopila, co doma mi
nevysvětleno, že totiž dovedou A-
meričani a Američanky někdy i s
celou rodinou opustiti svůj dům a
vydati se na 2-3letou cestu pu-
tovat s místa na místo a hlavně z
hotelu do hotelu, aniž by je to
znavilo a omrzelo. Pobyt v hotelu
na roveň kladou s pobytem u
vlastního krbu a nepostrádají v
hotelu nejmenšího.

Večer navštívili jsme divadlo.
Hrál se kus z těch četných tucto-
vých amerických, které nemají
žádného smyslu ni půvabu.

Nebylo to ani tragické, ani ko-
mické, jen hrozně nudné. Ve čty-
řech nesouvislých jednáních chvíli
se hrálo, chvíli zpíváno a tančilo,
a vše vlastně bez jakékoli vnitřní
spojivosti. Obecenstvo se však
znamenitě bavilo.

Není asi nesnadno takový kus
pro americké publikum napsati.

Mužům, celodenní práci vysíle-
ným, je celkem lhostejno, co ve-
čer v divadle se provozuje, a z dám
— zdálo se — že jistě polovička
neví, co se na jevišti děje.

Američanky příslušící k vyšší
společnosti shledala jsem většinou
takové, jak jsem si je představova-
la — totiž úplně povrežní. Mimo
toiletty, zábavy a flirt nemají ji-
ných starostí.

Pro povolání nebo působení své-
ho muže nemají nejmenšího zájmu.

Seznala jsem, že téměř žádná z
nich nevěděla nejmenšího o dušev-
ní práci, neb o velkých podnicích
svého muže. Za to věděla na ha-
lér, kolik její manžel vydělá. Jen
tato čistě vyzískaná summa, ko-
nečný úspěch manželův v věci-
cích jest jí znám a pro její potře-
bu směřodaten.

Američani jsou vzornými man-
žely, pracují neúporně a nedo-
přejí si za celý den oddechu. Ne-
počítají jen, že hodina má 60 mi-
nut, ale že každá minuta má je-
ště 60 vteřin. Práce celého dne je
dle toho rozdělena. K ženám svým
jsou nejlaskavější a nejpozornější,
zahrnují je největším přepychem
a zásobují je ročně velkým fon-
dem peněz.

Na své děti, totiž na syny jsou
velice přísní. I synové boháčů musí
od útlého mládí co nejplněji pra-

covat. Za to děvčátům dopřávají
největší volnost.

Při tom téměř všichni pěstují
pilné sporty, čímž od duševní pra-
ce si odpočinou, tak že tělo se
zdravě vyvíjí.

Velice překvapily mne americké
hotely. Očekávala jsem zde vřehol
praktičnosti a pohodlí, byla jsem
však naprosto zklamána.

Zdá se, že v této zemi úplně
Svobody panuje jen jedno heslo:
"Človče, pomoz si sám!" Žádný
v hotelu nestará se o cestovate-
le, i k nejpříjemnějším službám,
jako jest ráno eídění šatů a bot,
nelze se tu nikoho dovolat.

Evropan pohřeší brzy ve svém
pokoji zvonku, kterým by sklepní-
níka přivolal. Je zde telefon,
který vás spojuje s kancelářem ho-
telu, pomocí tohoto tedy žádáte,
by sklepník nahoru přišel. Vystří-
dá se však celá řada elegantních
těch pánů, nežli konečně se do-
hodnou, kterému z nich přísluší
služba, o kterou žádáte. Cídnění
šatů a bot nespádá asi v obor žán-
dného z nich, neboť v New Yorku i
později v Niagare nám je odnesli
a za dvě hodiny přinesli zpět s
úctem. Šaty s úctem krejčího, a
obuv nám přinesl hoch s úctem do-
stí velkým od svého pana mistra!

Vrátný je v hotelu velkým pá-
nem a má jen dohled na správné
přivážení a odvážení zavazadel.

Něco tak složitého a nehybného
a pro cestovatele nepraktického
jsem neviděla nikde jinde.

Elegantní třída Broadway, v
které hotel náš se nalézal, je z
nejrušnějších tříd.

Podíváte-li se s okna, až se vám
hlava zatočí. Nejlepší příklad
takového hemžení je však most
Brooklynský, který pne se ve výš-
ce 40 metrů nad řekou Hudson.
Na tomto mostě nalézají se 2 ko-
leje pro vlaky, 2 pro tramwaye, 2
cesty pro povozy a uprostřed to-
ho všeho vyvýšená cesta pro
chodce.

Jdete-li po této, pojme vás jistě
závrať; 250,000 osob prý tudy
denně přejde a 1200 vlaků a pře-
vě tolik tramwayí jede — vše
ovšem v nejrychlejším "ameri-
kánském" letu.

Jiný obraz takového lidského
mraveniště viděly jsme v jednom z
největších bankovních domů v
New Yorku. Ohromná budova o
24 poschodích kde lidé vcházeli a
vycházeli jako včely z úlu. Dole
v hlavní síni bylo umístěno vedle
sebe 24 vyťahovadel, každé zvlášť
pro každé poschodí. Byly jsme
pokázány na číslo 20 — vstoupily
jsme do 20. poschodí. Byl to nej-
vyšší nepřijemný pocit, a ještě ne-
příjemnější byla stejně rychlá ce-
sta dolů.

V poledne projely jsme Central
Parkem, nekrásnějším veřejným
parkem v New-Yorském, kde umí-
stěny též velice elegantní restaura-
ce.

Byla právě neděle a schůzka e-
legantního světa. Ubohý ten park!
Až líto mi bylo těch vyprahlých
stromů a spálených květín. Vzduch
prosyen samým benzinem ze
všech těch automobilů a motocyklů
zde projíždějících. To není osvěžu-
jící procházka; nikde ani trochu
čerstvého vzduchu — vše pokryto
prachem a čmoudem.

Pohlížeje po návratu z okna do
toho bohopustého shonu, vzpomně-
la jsem sobě na naši poetickou,
zadumanou Malou Stranu, tak
krásnou ve svém klidu, a přála si
v duchu, aby dlouho ještě uštěr-
na zůstala všeho, co by setřelo ten
tichý klidný její ráz starosvětský.
Louisa Nedbalová.

— Obrazy Husa a Žitky možno u nás
obdržet po 30c každý. Jako premie za
30 centů oba.
— Máme na skladě Jonášův česko-
anglický i anglicko-český slovník. Jsou
nejlepší a nejplnější.

Damská herna. — V poslední
době spřátelila se sensacemi pře-
sycená americká společnost co nej-
úžeji se zábavou, jejíž půvab ne-
vyprchá po několika dnech, ný-
brž jeví stále větší přítažlivost,
totiž se hrou. Ve vznešených do-
mech zdomácněla hra "bridge",
které se vášnivě holduje. Villová
čtvrť Newport byla zachváčena
pravou bridgeovou horečkou. V
Bennetově klubu jest hledati pra-
men tohoto zla, v rozkošné, vínem
a břečtanem obrostlé vile, v níž se
nyní denně scházejí vznešené dá-
my americké společnosti u hracího
stolku ke kartám. Ne pánové,
nýbrž dámy oddávají se totiž té-
to vášni a zapominají u hracího
stolku na nudu nekonečně pustého
dne. Zatím co manželé dlí v City,
počítají, dělají plány a přemýšlejí,
jak by sehnali nové miliony, drží
pečlivě pěstěné damské ručky kar-
ty. Bennetův klub jest damským
klubem a páni se trpí jen jako ho-
sté. Neznámější jména má ve
svém seznamu dámy, jež v New
Yorku a Filadelfii udávají tón,
scházejí se v nádherných klubov-
ních místnostech, Mrs. Fish, Mrs.
Belmont, Mrs. Harry Lehr, Mrs.
Charles Kollog a jiné dámské
kapacity dodávají podniku lesku a
záštity. A hráčské vášni pldy
za oběť i hranice vylučnosti; Ame-
ričanky, jež jsou jinak velmi hrdy
na svůj "rodokmen", odkládají
při bridge všechny předsudky.
Každý, kdo bydlí v newportské
vilové čtvrti, jest bez dalšího o-
právněn státi se členem klubu, jen
jedno jest podmínkou, zaplatiti
správně příspěvek 100 doll. Když

jsou v Bennetově klubu všechny
stolky obsazeny, putuje se do gol-
fového klubu. Golfový klub trpěl
po léta chronickými finančními
úbytými a jen cheky štědrého
Theodora Havemeyera, cukerního
magnáta a otee amerického golfu,
zachránily jej před zaniknutím.
Smrtí Havemeyerovou zdál se být
osud klubu zpečetěn, ale stalo se,
co nikdo neočekával a kdysi chu-
dý sportovní klub jest dnes stře-
diskem elegantní společnosti. Jak
se to stalo? Když byl klub před
úpadkem, byl zvolen dámský komi-
tét a krásky věděly také radu;
postavily hrací stolky! Nejprve
zasedly k nim dámy samy a dnes
jest trvání klubu zabezpečeno, že
se mu málo jiných vyrovná. Jest
prý síce ještě několik členů, kteří
zachovávají dekorum a denně ho-
dinu hrají golf, ale většina "přá-
tel sportu" shromažďuje se v ú-
tulných místnostech kolem stolků.
Mezi deseti damami také jeden
pán. Karty šustí. Dvě stě, tři
sta dollarů denní prohry je pro
vznešnou dámu maličkostí, je s
tím spokojena jen obtíž vyplnití
ček. A co se děje v těchto klu-
bech, napodobuje se skoro ve
všech soukromých domech. Jakási
nervosita panuje ve všech spole-
čenských schůzkách. S roztržitým
úsměvem vítá paní domu hosty a
několika intimními výměni pohled
dorození. Jidel se sotva dotknou
a když konečně oficiální hosté ode-
jdou, oddechnou si intimní přáte-
lé. Sluha otevře dvéře a všichni
spěchají do pokoje, kde již je při-
praven stůl s novými kartami.

Nyní máte čas

na prohlédnutí si krásných a úrodných pozemků v Texasu, v Jižní a Severní Dakotě. Pořádáme výpravy každé první a třetí úterý v měsíci za poloviční železniční jízdné. O ceny pozemků, železničního lístku a jiné podrobnosti dopište na první českou pozemkovou společnost

The International Land and Investment Company
Bee Building.
Omaha, Nebraska.

Nejlepší škola na Západě

jest dozajista Fremont College. V této výborné škole se vyučují Vaše dcery a synové náležitě, obchodnímu vzdělání, lékařnictví, hudbě a těsnopisu. Pakli je pošlete do této školy, dáte jim nejlepší vzdělání za malé výlohy. O obrázkový ceník číslo 65 dopište na 8k3m

Fremont College, Fremont Neb.

Příležitost pro krajany!

Máme na prodej farmy v okolí Prague, Neb., v západní Nebrascce, v Jižní a Severní Dakotě, jakož i různé obchody: Smíšený, železářský, saloon, hotel, řeznický, lékárnou a půjčovnu koní. Krajane, již by hledali něco podobného, necht nám dopišou a my jim prodáme vhodné obchody v různých českých městech.

PRAGUE LAND AND IMMIGRATION CO.
PRAGUE, NEB.

Nejlepší obuv z nejlepší kůže

vyrábí továrna P. F. KIRKENDALL & Co., Omaha, Neb.

Znamení E. Z. naznačuje nejlepší střevice pro rolníka neb dělníka, jelikož mají podešvu a svršky z nejlepší a nejtrvanlivější kůže a střevice naznačené hvězdou a půlměsícem jsou nejlepší střevice pro svátek. Ptejte se po nich a nekupujte jině. 421f

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp.
prodávají v s velkém

Tlačené, vyráběné a lakované plechové nářadí. — Cinovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, křebiky, nožířské zboží, blesky, střešní zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.

9th & Harney St. Omaha, Neb.